

Avtor risbe: Niko Kelaidis

Ne, to niso sanje, to je lahko branje

Zbornik natečaja za pesem v lahkem branju 2024

Zavod RISA

Ne, to niso sanje, to je lahko branje

Zbornik natečaja za pesem v lahkem branju 2024

Pesniški natečaj je bil del dogodka

Dan za lahko branje 2024.

**DAN ZA
LAHKO BRANJE**

Kazalo

Spremna beseda	1
Mnenje strokovne komisije.....	3

PRVI DEL	10
-----------------	-----------

Izvirna avtorska poezija v lahkem branju	10
Miro Ambrožič, Poldka Petrič, Jože Zorč, Zdenka Kavčič, Andreja Gogala, Iztok Hren, Alenka Mežan, Darja Uršič: Res dobro se imamo	11
Antonija Amon: Dom	14
Daniel Artiček: Bojiš se	15
Ivan Peter Benko: Romanca	16
Marjan Bidar: Zvezdice zlate.....	18
Mateja Bizjak, Mateja Meterc, Dalila Markelj, Aleš Svenšek, Dominik Vončina in mentorica Ksenja Šest: Svoboda.....	19
Sabina Breznik: Ljubezen je lepa.....	21
Alenka Čargo: Misli o ljubezni	22
Tomaž Čep, Domen Rudl, Nevenka Kos, Magda Janžekovič, Jožica Stropnik, Mojca Šmon, Tadej Koman, Zvonko Fanedl ter mentorici Mateja Meh in Anita Tajnšek: Prijateljstvo.....	24
Sašo Firbas, Irena Jurič, Uroš Kotnik, Tomaž Ozimic, Franja Pšeničnik, Maša Šišarica ter mentorici Janja Gašper in Karmen Gabrovec: Ljubezen ni bolezen.....	26
Neža Gabrovec: Pomlad se že prebuja	28
Tadeja Gabršček: Sreča je prijatelj	29
Stanko Grl: Nasmeh	30
Mihael Hafner: Mozirski gaj	32

Kristian Humar in Tadej Močnik: Pesem o naravi	33
Antonija Jereb: Lahkotno	34
Alenka Kambič: Pomlad	36
Tamara Kamenšek, Katja Munda: Moj svet.....	38
Aleš Katan: Orhideja	41
Veronika Kodrun Podkrižnik: Knjige	42
Barbara Kopač: V nas je ljubezen	44
Matej Kopič: Trajna ljubezen	45
Tomaž Košir: Himna VDC Ribnica	47
Kaja Kramar: Milina majniških rim.....	48
Anton Kranjc, Mojca Kanižar, Slavka Tiček, Aleksander Zupančič, Marijan Košir, Milena Ačko in mentorica Špela Miklavc: Naša hiša	50
Boža-Božena Lesjak: Zaljubljen sem	52
Blaž Lešnik: KNJIŽNIČAR.....	54
Sašo Martinjak: Na obali morja	55
Nuša Maver: Pesem o sreči.....	57
Mateja Meh: Lahko branje	60
Simona Murko: Tebi.....	62
Adrijana Navodnik: Mladost	63
Neža Brišar: Narava v vasi in mestu.....	64
Teja Papotnik: Ljubezenska pesem	66
Alja Peterka: Moje mandale.....	68
Gabi Pevc: Ta ljubezen	73
Zdravko Prelog: Rad bi te objel	74
Jan Premrov: Pomladna ljubezen.....	76
Dušanka Račnik: Srečanje	78
Rok: Pot prava je vsaka	79
Lana Skubic: Ljubezen in sreča	82

Marija Starič: Jutro!.....	84
Tatjana Strmčnik: Modre oči.....	85
Alen Šošter: Ljubezen pomladi.....	87
Danijela Tomis Obrul: Rdeči dežnik	89
Katarina Verzel: Regrat in vaga.....	91
Doroteja Vogrin: Moja prijateljica	93
Maša Wolf: Bolečina.....	94
Maša Wolf, Zdravko Prelog, Matej Kopič: Moja neskončna ljubezen	96
Silvana Zgaga: Pomladna ljubezen.....	98
Sara Zorman, Laura Škalič z mentorici: Pomladna pesem.....	99

DRUGI DEL 102

Priredba pesmi.....	102
Alja Bebar – priredba pesmi Saše Pavček: Moj svet – Za sina	103
Robi Burnar, Blaž Mužan, Grega Šoberl, Urša Emeršič: Še vedno sem mlada	104
Meta Habinc, Ana Žagar – priredba pesmi Saše Pavček: Moj svet – Za sina	106
Antonija Jereb: Ta misel.....	108
Barbara Kopač – priredba pesmi Toneta Kuntnerja: Ta luč.....	111
Adrijana Navodnik – priredba pesmi Toneta Kuntnerja: Ta luč.....	112
Nejko Perko – priredba pesmi Ferija Lainščka: Bila sem ti mlada	113
Tatjana Strmčnik: Bila sem mlada	116

Spremna beseda

Pesem je lepota v besedah.

Pesmi nas navdihnejo.

Pesmi nas lahko navdihnejo na različne načine.

Ob branju pesmi morda občutimo

veselje, žalost, ljubezen ali strah.

V pesmih morda spoznamo nove zgodbe.

Razmišljamo o življenju, naravi in ljudeh.

Pomagajo nam čutiti.

Pomagajo nam razmišljati.

Ob branju pesmi vidimo,

da si ljudje delimo podobne izkušnje in občutke.

Ob pesmih se počutimo bližje drugim ljudem.

V tej knjigi so pesmi,

ki so prispele na natečaj za pesem v lahkem branju.

Naš natečaj za pesem je bil uspešen.

Prejeli smo več kot 50 pesmi.

Pesmi so pisali različni ljudje.

Pesmi smo brali različni ljudje.

Branje pesmi je bilo zelo prijetno.

Morda vse pesmi niso napisane v lahkem branju.

A vse pesmi so nas navdihnile.

Vse pesmi so nas obogatile in osrečile.

V knjigi smo zato objavili vse pesmi.

Pesmi so brali tudi učenci Tretje osnovne šole Slovenj Gradec.

Na temo pesmi so ustvarili likovna dela.

Fotografije teh del so v tej knjigi.

Na temo pesmi so likovno ustvarjali

tudi drugod po Sloveniji.

Poslali so nam fotografije likovnih del.

Tudi fotografije teh del so v knjigi.

V Zavodu Risa spodbujamo uporabo lahkega branja in

razvijamo lahko branje in lahki jezik.

Vse ljudi spodbujamo,

da pišejo in govorijo v preprostem jeziku.

Želimo izboljšati status lahkega branja/lahkega jezika in

pravice uporabnikov lahko berljivega jezika v Sloveniji.

Naš cilj je, da bi vsi lahko dostopali do informacij in uživali v literaturi.

Ustvarjalnost je pomembna.

Pomaga nam izraziti občutke.

Pomaga nam razumeti svet.

Pomaga nam biti boljši ljudje.

Uživajte v branju pesmi in ogledu del.

Naj tudi vas navdihnejo.

Saša Lesjak

Mnenje strokovne komisije

Natečaj za pesem v lahkem branju je bil zelo uspešen.

Prejeli smo veliko pesmi in vse so bile zanimive.

Ocenjevanje je bilo težko delo.

Prvi izbor so opravili testni bralci.

Testni bralci so preverili,

kako pesem ustreza pravilom lahkega branja.

Nato smo pesmi ocenili člani strokovne komisije.

Člani strokovne komisije smo bili:

- profesor doktor Boris Kern,
znanstveni sodelavec na Inštitutu slovenskega jezika Frana Ramovša,
 - dr. Aksinja Kermauner,
tiflopedagoginja, pesnica, pisateljica,
tudi ambasadorica lahkega branja,
 - Alenka Miler Gorenšek iz Zavoda RISA in
 - Veronika Rot z RTV Slovenija,
- kjer se tudi ukvarjamo z lahkim branjem.

Ocenjevali smo:

- način, kako je avtor pisal v pesniškem jeziku,
 - kakšna je bila glavna tema,
npr. ljubezenska, politična ali podobno,
 - vsebino pesmi,
- to je, kar nam pesem pripoveduje, kak smisel in pomen ima, in
- umetniško vrednost.

Izbrali smo 5 pesmi finalistk.

Izmed finalistk je skupina testnih bralcev izbrala 3 najboljše.

Tretje mesto

Pesem Lahkotno, avtorica pesmi je Antonija Jereb.

Avtorica poudarja moč pozitivnega razmišljanja in energije.

Veter, sonce in ptice

predstavljajo njeno svobodo in brezskrbnost.

Avtorica nas opominja,

da je pomembno uživati v majhnih stvareh in

imeti pozitiven odnos do življenja.

Drugo mesto

Pesem o sreči, avtorica je Nuša Maver.

Pesem o sreči je nežno razmišljanje o naravi sreče.

Avtorica uporablja preproste, a močne podobe,

s katerimi ustvarja prijeten in

domač portret sreče, ki velja za vse ljudi.

Posebna vrednost pesmi je,

da so na koncu razložene težje besede.

Prvo mesto

Lahko branje, avtorica je Mateja Meh.

Pesem zelo jasno pove,

kaj so bistvene značilnosti lahkega branja.

Avtorica izhaja iz osebne izkušnje.

Besedila v lahkem branju so avtorici pomagala,

da ni več trpela pri branju.

Avtorica predstavi tudi pomemben vidik dostopnosti

do različnih informacij in

večje vključenosti v družbeno življenje.

Pesem poudari veliko uporabnost lahkega branja za širšo skupnost.

Pesem ustreza vsem merilom lahkega branja,

ki jih je pogosto zelo težko doseči.

Priredbe pesmi v lahko branje

Pesniki in pesnice so lahko priredili tudi eno izmed treh pesmi, in sicer:

- pesem Moj svet – Za sina pesnice Saše Pavček,
- pesem Ta luč pesnika Toneta Kuntnerja in
- pesem Bila sem ti mlada pesnika Ferija Lainščka.

Komisija je ocenjevala:

- ali so priredbe dejansko lahko branje in
- ali pesmi kot priredbe ohranjajo izvorni pomen.

Prva tri mesta so zasedle naslednje priredbe:

Tretje mesto

Priredba Bila sem mlada, avtorica priredbe je Tatjana Strmčnik.

Prirejena pesem ima krajše kitice.

Pesem je tako že z zapisom lažje berljiva.

Pesem je bolj razumljiva

zaradi preprostejših besed in enostavnih stavkov.

Kljub temu pa pesem ohrani pesniško melodijo in ritem.

Pesnik in pisatelj Feri Lainšček:

»Rad bi vam rekel,

da je lahko branje še zmeraj branje in

se z njim čudežnost branja nikakor ne izgublja.

Ko beremo leposlovje, v resnici imaginiramo

(op. a.: imaginiramo pomeni, da si namišljamo nekaj, kar v resnici ne obstaja),

si ustvarjamo svoje podobe, predstave in svetove,

zato se z vsakim branjem knjiga na nek način znova rodi in

je prebrana vsaj malce drugače.

Takega doživetja ne moremo z ničemer primerjati in nam ga ne more nič nadomestiti.

Zaradi tega se mi zdi branje za vsakega posameznika resnično pomembno in sem hvaležen vsem, ki skušate nagovoriti čim več ljudi, da bi brali.«

Drugo mesto

Priredba Ta luč, avtorica priredbe je Adrijana Navodnik.

Priredba je precej krajša kot izvorna pesem, vendar vsebinsko kljub temu ohrani sporočilo.

Priredba ohrani bistveno, preprosto in enostavno razumljivo.

Priredba tako ohrani tudi ritem pesmi.

Pesnik in igralec Tone Kuntner:

»Razveselile so me ustvarjalne asociacije (op. a.: povezave) na mojo pesem. Čestitam.«

Prvo mesto

Priredba Moj svet – Za sina, avtorica je Alja Bebar.

Priredba pokaže, da se lahko z malo spremembami veliko doseže.

Posegi v besedilo so zelo premišljeni.

Nove, posebej izbrane besede pesmi dodajo novo ritmičnost.

Igralka in pesnica Saša Pavček:

»Zelo zanimivo je lahko branje.

Ne vem, če bi znala tako pisati.

Zelo poučno zame.«

Veronika Rot

PRVI DEL

Izvirna avtorska poezija v lahkem branju

Avtorji so pesem lahko napisali sami
ali pa je pesem napisala skupina ljudi.

Pesmi so objavljene po abecednem redu priimkov avtorjev.

Priznanja za avtorsko pesem so prejele:

- Mateja Meh,
- Nuša Maver in
- Antonija Jereb.

Miro Ambrožič, Poldka Petrič, Jože Zorč, Zdenka Kavčič, Andreja Gogala,
Iztok Hren, Alenka Mežan, Darja Uršič

Res dobro se imamo

Zjutraj ura zazvoni,
nam pa nič se ne mudi.

Počasi se pripravimo,
od doma se odpravimo.

Mi veselo gremo
v radolško staro knjižnico.

Najprej spijemo kofe,
na štedilniku zavre.

Večkrat s kuhne zadiši,
če piškot se zasmodi.

Cajtenge preberemo,
da novice izvemo.

Rešimo vse križanke,
v kvizu vedno vemo vse.

O vsem se pogovarjamo,
da možgane zmigamo.

Miro orglice igra,
pevski zbor pa štimo da.

Sproščanje imamo vsi,
da se duša umiri.

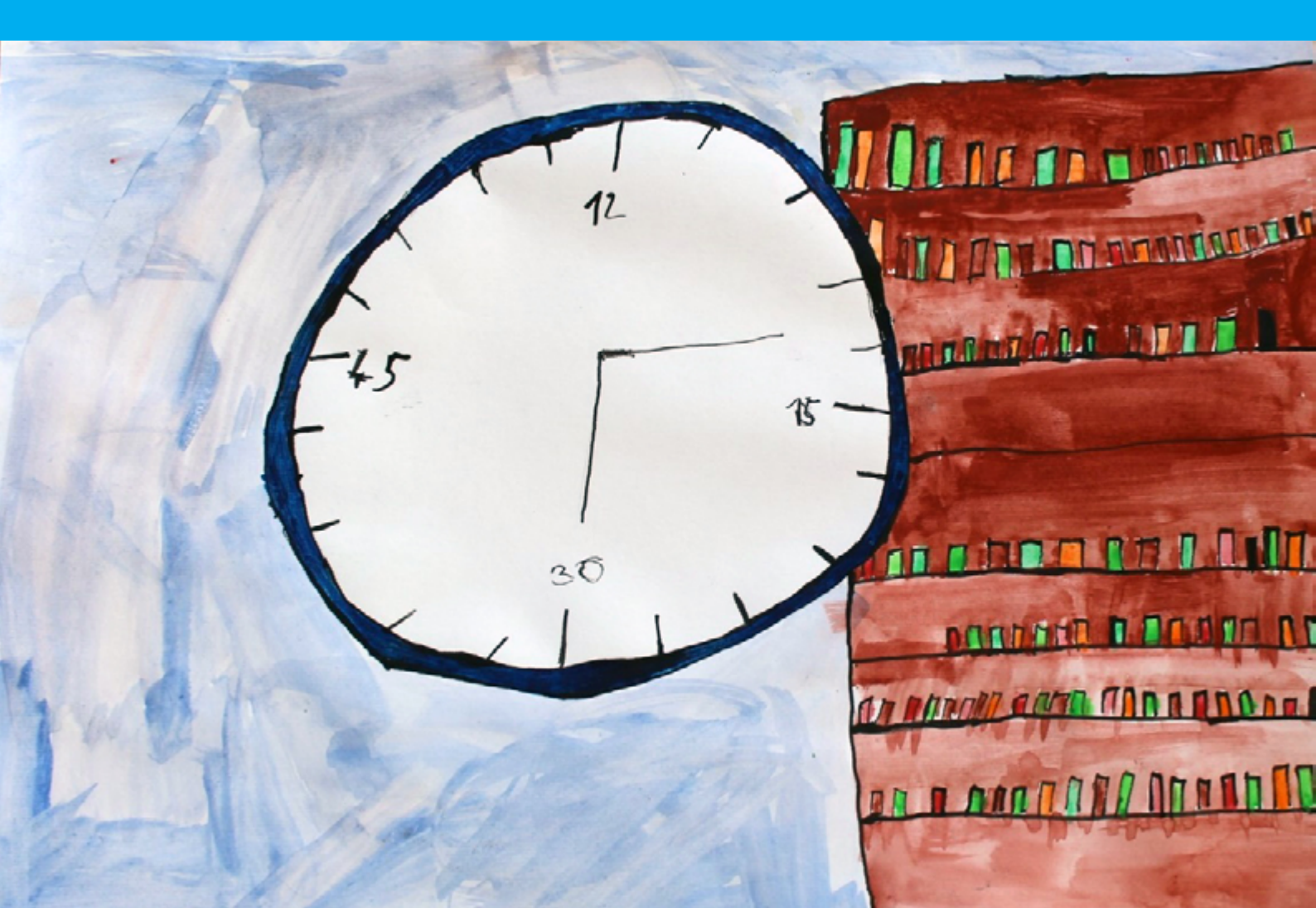
Punce pridno šivajo,
vse okraske zrihtajo.

Malo tudi delamo,
za izlet zaslužimo.

Radi gremo na izlet,
da odkrivamo nov svet.

Praznovali smo vsi,
ko smo se postarali.

Vsak dan radi pridemo,
saj imamo se lepo.

Dom

je hiša, kjer sem se rodila,
je izba, kjer me mama je povila.
Pred hišo travnik, sončen breg,
kjer sankat sem se šla na sneg.

Na sončnem hribu hiša ta stoji,
začudena v svet pred seboj strmi.
Ponoči pa, ko vse je že temno,
pod hribom našim lučk je vse polno.

Oj ljubi dom, zakaj sem te zapustila,
v svet odšla sem in si srce zlomila.
Po svetu so ljudje drugačni kot doma,
ne poznajo ljubezni prave iz srca.

Bojiš se

Bojiš se, da nisi popolna;
bojiš se, da uzrl bom drugo.
Izrekel ji lepe besede,
šel z njo in pozabil obljubo.

Bojiš se, da tvoj cvet je mimo,
te strah je, da lepše so zunaj,
da tvoja je vrednost minila,
da nisi, da nimaš – le `zgubo!

A tvoj strah je prazen, verjemi,
ni druge čez to zaobljubo!
Ni cvet tisti, to mi zaupaj,
ki pisal bi nama pogubo.

Zato se ne boj, mila moja,
veseli se dnevov osulih,
raduj se vseh časov bodočih
in časa sedanjega tudi.

Ivan Peter Benko

Romanca

Sanjam te, zvezda širnega neba,
en svetli žarek upanja
na radosti
v nežnostih.

Mesec je zaplul nad Ljubljano,
med hišami leži megla.
Ko bi vedeli,
kako všeč so mi
večeri ob Ljubljani.

Vrba sklonjena kot utrujena,
z meglicami okronana.
Pesem slišiva
in ne slišiva,
saj midva sva zaljubljena.

Radost in tema naju družita
v globine najinih srca.
Ko se ljubiva
in dotikava,
kot v raju se počutiva.

Vse manj je teme, jutro bliža se,
zdaj morava vsak svojo pot.
Ne pozabi jih,
lepi so bili
večeri ob Ljubljani.

Še eksajva srečo vihrave noči
iz vrste kozarcev,
iz sodov strasti.
Vnel se je plamen,
gorel bo kres,
le kdaj bo to res.

Zvezdice zlate

Zvezdice zlate v sanjah me peljejo,
ovčke čez plot skačejo.

V svojih sanjah se smejim,
nočnih mor se bojim.

Veliko mi povedo, ne
zapomnim si veliko.

Zvezdice zlate v sanje peljejo.

Film in resnično doživetje,
sanje so včasih preroške.

Ovčke štejem do sto,
preden preštejem, zaspim.

Večkrat je težka noč.

Lahko noč pa bolho na pomoč,
če te piči, pa me pokliči.

Mateja Bizjak, Mateja Meterc, Dalila Markelj, Aleš Svenšek,
Dominik Vončina in mentorica Ksenja Šest

Svoboda

Moj kovček, ki ga nosim, je težak.
V mojih očeh je temen oblak.
V kovčku je strah in tema,
sonce je daleč – na drugi strani meja.

Tam za goro je drugače.
Kratkohlačnik veselo skače.
Slišim ga, kako se smeje.
Prijateljstvo tam širi svoje veje.

Zbral sem pogum in jo mahnil tja čez.
Prehodil sem goro, preplaval sem jez.
Burja je brila, me sproti svarila.
V deželi SVOBODE razprl sem krila.

Sabina Breznik

Ljubezen je lepa

Ko se ob tebi zbudim,
mi jutro prijetno zadiši.
Skuham nama kavo.
Dobim vroč sladek poljub.
Tvoj poljub mi je vreden več
kot zlato celega sveta.
Po tebi mi diši poletje.
Po tebi mi diši španski bezeg.
Nežni vetrič cvetne liste
španskega bezga podi naokrog.
Naj bo sonce ali dež,
jaz pojem in plešem.
Vesela sem kot mlad delfinček.
V mrzli zimi me tvoj poljub
pogreje pod belim omelom.

Misli o ljubezni

Ljubezen je, ko te ima nekdo rad.

Ljubezen je ena sama pesem.

Ljubezen je čudežni vrt, kjer se sprehajava jaz in ti.

Ljubezen je vsepovsod okoli nas.

Ljubezen je lahko lepa.

Ljubezen je lahko tudi boleča.

Ljubezen je tiha in nič ne reče.

Ljubezen samo tiho opazuje.

Ljubezen ti sama pove, ko je dovolj velika.

Tam v daljavi slišim tvoj nežen glas.

Ti si moja največja ljubezen tega sveta.

Tvoj pogled mi je zelo všeč.

Tvoje oči so mi zelo všeč.

Tvoj dotik mi je zelo všeč.

Tvoj nasmeh mi je prijazen.

Tvoj poljub je nežen, kot morje.

Tvoj objem je nežen, kot sonce.

Tvoje roke so kot mavrica.

Tvoj objem je kot veter.

Tvoje srce je polno najine ljubezni.

S teboj bi rada šla na konec sveta.
S teboj bi bila na morskem obrežju.
Nežno si mi šepetal, da me ljubiš.
Sedela sva v parku in se ljubila.
Ti si govoril, da sem ljubezen tvojega srca.
To ljubezen čutiva samo jaz in ti.
Najina ljubezen je zapisana v najinih srcih.
Ti si moj princ na belem konju.

Tomaž Čep, Domen Rudl, Nevenka Kos, Magda Janžekovič, Jožica Stropnik, Mojca Šmon, Tadej Koman, Zvonko Fanedl ter mentorici Mateja Meh in Anita Tajnšek

Prijateljstvo

Smo samozagovorniška skupina,
vse med nami vedno štima.
Vsak četrtek se dobimo,
malo počvekamo in se nasmejimo.
Iz različnih krajev smo doma,
vsak kaj za povedati ima.
Naša redna gostja muca je,
Afrodita kliče se.
Magda se poheca rada,
to njena redna je navada.
Domen novice rad prebira,
na skupini jih pokomentira.
Mojca je ustvarjalka naša,
dobro voljo v skupino prinaša.
Tadej rad v hribe gre,
če kdo hoče z njim,
naj mu pove.
Tomaž je včasih nagajiv,
nikoli ne bi nič slabega naredil.
Jožica se s klekljanjem izkaže,
rada nam izdelke pokaže.
Nevenka po svetu potuje,
svoja doživetja nam pripoveduje.

Anita zraven hladilnika sedi,
s tem nas zelo nasmeji.
Mateja v skupino prihiti,
z nami rada zgodbe deli.
Ker Zvonko nam prisluškoval je,
sedaj samozagovornik postal je.
Skupaj nam je lepo,
radi se srečujemo.
Ura je osem in pet,
se vidimo naslednjič spet.

Sašo Firbas, Irena Jurič, Uroš Kotnik, Tomaž Ozimic, Franja Pšeničnik, Maša Šišarica ter mentorici Janja Gašper in Karmen Gabrovec

Ljubezen ni bolezen

Zunaj je pomlad.

Prelepi spomladanski čas.

Vse cveti.

Vse brsti.

Po ljubezni vse diši.

Ljubezen nas daje.

Lička so rdeča.

V srcu pa sreča.

Metuljčki v trebuhu,

ko šepečeš mi na uho.

Ljubezen ima neverjetno moč.

Tvoj pogled je smejoč.

Sva zadovoljna,

ko sva zaljubljena.

Najdeva skupno pot,

polno lepih dobrot.

Podaš mi ljubček vroč

in podava se v noč.

Pomlad se že prebuja

Pomlad se že prebuja
in dnevi postajajo vse daljši.
Tako kot pomlad, ki zdajle se zbuja,
ljubezen se znova lepo zaiskri.

Leživa v travi,
mehki, dišeči,
polno naju rož obdaja.
Prebujajo me tvoji poljubi ljubeči
in tvoja roka, ki nežno po moji seže.

Dišiš po pomladi;
po rožah cvetočih
in sapici nežni.

Leživa v travi in zreva v nebo.
Objeta štejeva oblake,
se gledava v oči.
Brez skrbi sva čisto vsake,
ljubezen med nama se iskri.

Tadeja Gabršček

Sreča je prijatelj

Sreča je imeti prijatelja.

Sreča je darilo za rojstni dan.

Darilo ti prinese prijatelj.

Leta letijo.

Prijatelji tudi odletijo.

Nekateri ostanejo.

Sreča je najti pravega prijatelja.

Prijateljstvo je potrebno negovati.

Tudi rože moramo negovati.

Rože potrebujejo vodo in vitamine.

Potem rože lepo cvetijo.

Prijatelj potrebuje objem in čas.

Potem prijateljstvo cveti in raste.

Nasmeh

Naš nasmeh pač nima mej,
brez denarja te poplača,
je darilo za vse nas
in vsekakor se nam vrača.

Nasmeh na licu vsak ima,
le treba ga je dati,
naj gre od nas in najde pot,
ni treba to prespati.

Če iskreno daš nasmeh,
enkrat se ti vrne,
se na licu ti pozna
in v srečo se obrne.

Ujemi tale dan nasmeh,
naj lica zažarijo,
našel pot do srca bo,
tam večno zaživijo.

Mihael Hafner

Mozirski gaj

Prelep je mozirski kraj,
krasi ga naš cvetoči gaj.
Naš korak pa naprej hiti,
kjer bivalni naš dom stoji.
Varstveno-delovni center se mu družī,
kjer mnogo izdelkov se rodi.
Odmev naš pa je pevajoč.
Tu moj je tudi rojstni kraj,
tud` moj je družben` raj,
ki ga uživam zdaj.

Pesem o naravi

V naravi je lepo.

V naravi poslušaj šumečo vodo.

Med poslušanjem šumeče vode se sprostiš.

Drevesa rastejo visoko, visoko v nebo.

Visoko na drevesu zlata jabolka rastejo.

V naravi srečaš prave ljudi.

Včasih so veseli, včasih pa žalostni.

V naravi ptički lepo žvrgolijo.

Na drevesu ponoči sove skovikajo.

V naravi srečaš prave prijatelje.

Pravi prijatelj ti vice pripoveduje.

S prijateljem v naravi pesem zapoješ in se skupaj z njim smeješ.

Pogledam v nebo, kjer oblaki pojo.

Ko dež rosi, se mavrica naredi.

Ko ptički pojo, s seboj pomlad pripeljejo.

Na travniku rožice cveto.

Zvončki pojejo cin cin cin.

Trobentice pa trobijo tra ra ra.

In pomlad je spet prišla.

Lahkotno

Lahkotno se podam v nov dan,
z lahkoto vse probleme vržem vstran.
Se prepričujem, da dokler sonce sije,
v telesu moč bo energije.

Uživam v vetru, ki nežno kuštra mi lase,
vsrkavam sončne žarke in polnim vitamin si D.
Lahkotno moj korak daljavo premaguje
in v glavi nova rima novo pesem snuje.

Nasmeh mi na obraz nariše ptica,
ki med letom žito za semenke žica.
Mi sončni žarek včasih ponagaja,
pogled umaknem, z dlanjo zaščitim si oči,
pogledam v smeri tja, kjer žarka ni.

Ko prečkam cesto,
pogled usmerim levo, desno,
preverim, ali varen je prehod.
Počutim se lahkotno kakor ptica,
če bi imela krila, bi poletela tja v daljave,
tja daleč v višave, z oblaki se igrala,
spustila lahkotno se na tla
in varno spet pristala.

Domov odšla sproščena bi, spočita,
z veseljem za seboj zaprla vrata,
vedoč, da jutri spet nov dan me čaka.

Alenka Kambič

Pomlad

Pomlad je moj najlepši čas,
ko pšenica gre v klas,
ko rožice zacvetijo
in ptički zapojejo.

Takrat je veselje,
ko na travniku je medenje,
takrat čebele priletijo
in cvetlice oprašijo.

Na polje kmetje že hitijo,
da krompir, koruzo posadijo.
Na nebu že sonce visoko sije.
Včasih pa nas tudi dež zalije.

Moj svet

Moj svet je samo moj,
ni vedno takšen kot tvoj.
V njem veliko je stvari,
rad bi jih povedal ti.

Moj dom zavod je postal,
v njem prijatelje sem spoznal.
Z nekaterimi skupaj živim,
z drugimi se v šoli učim.

Zavod ni le streha nad glavo,
tam so ljudje, ki zame skrbijo
in se vsakega mojega uspeha veselijo.

Kako lep je moj svet,
je za objet.

Naša šola prava je zabava,
od nje nikoli ne boli nas glava.
Skupaj pojemo, plešemo in se igramo,
zato vsak dan več znamo.

Tukaj veliko se dogaja,
s kolesom peljem se do zoo raja.
Tam za ovce in koze poskrbim,
h konjem se na jahališče napotim.

Okrog nas so lepe poti,
ki vodijo nas do prijaznih ljudi.
Tam moj svet ni več samo moj,
saj ga delijo z menoj.

Kako lep je moj svet,
je za objet.
Primi me za roko
in skupaj nama lažje bo.

Razlaga pesmi

Pesem govori o osebah s posebnimi potrebami. Te osebe okolico večkrat vidijo, slišijo in čutijo drugače kot mi. Kljub temu pa jih veselijo enake stvari.

Dom oseb s posebnimi potrebami je socialnovarstveni zavod. V zavodu osebe živijo in hodijo v šolo.

V zavodu so zaposleni ljudje. Ljudje za osebe s posebnimi potrebami skrbijo od jutra do večera. Osebe s posebnimi potrebami potrebujejo več časa, da se nekaj naučijo. Zaposleni so veseli, ko jih naučijo nekaj novega.

Osebe s posebnimi potrebami dojemajo svoje življenje kot lepo.

V šoli se osebe s posebnimi potrebami zabavajo. Zabavajo se, kadar pojejo, plešejo in se igrajo. Prek igre se učijo.

Vsak dan imajo osebe s posebnimi potrebami veliko aktivnosti. Osebe s posebnimi potrebami se vozijo s kolesom. Osebe s posebnimi potrebami obiščejo živali: ovce, koze in konje.

Osebe s posebnimi potrebami gredo vsak dan na sprehod. Na sprehodu lahko srečajo prebivalce vasi. Prebivalcem vasi se reče vaščani. Vaščani osebe s posebnimi potrebami vedno lepo pozdravijo. Vaščani se z osebami s posebnimi potrebami radi pogovarjajo.

Osebe s posebnimi potrebami se v vasi dobro počutijo. V vasi potekajo aktivnosti, ki se jih udeležijo osebe s posebnimi potrebami.

Osebe s posebnimi potrebami dojemajo svoje življenje kot lepo. Osebe s posebnimi potrebami se učijo od ljudi, ki ne živijo v zavodu. Ljudje, ki ne živijo v zavodu, se učijo od oseb s posebnimi potrebami. Osebe s posebnimi potrebami in ljudje, ki ne živijo v zavodu, se tako povezujejo in vstopajo v svet drugačnosti. Svet oseb s posebnimi potrebami je podoben našemu, saj so veseli, ko so sprejeti in ljubljeni.

Aleš Katan

Orhideja

Rdeča, bela ali modra,
vedno dana iz srca.

Za mamin dan,
za rojstni dan,
tako polepšam ji vsakdan.

Knjige

Knjige, ki so nas brale,
nikoli niso na polici
same ostale.

Doktor Živago, Vojna in mir,
ali je v Rusiji vedno vladal prepir.
Petdeset odtenkov sive,
Mr. Grey, še naprej se lepo imej.
Cvetje v jeseni in Visoška kronika,
v dolini šentflorjanski
odmeva harmonika.

Knjige, ki so nas brale,
nikoli niso na polici same ostale.

Knjige, ki so nas napisale,
so našo življenjsko pot narisale,
še vedno živijo v nas,
saj so zaznamovale naš čas.

V nas je ljubezen

V nas je ljubezen, ki jo lahko delimo.

Ko jo delimo, je ne izgubimo,
z deljenjem ljubezen le še krepimo.

V vsakem izmed nas je ljubezen.

Ta ljubezen je redka in je naša,
je lepa, edinstvena, se ne ponaša.

Če imamo to ljubezen, živimo.

Živimo polno, živimo igrivo,
živimo življenje, ki je prizanesljivo.

Ko imamo ljubezen, jo le delimo.

Le imeti jo ni vredno besed,
deljenje ljubezni namreč poganja naš svet.

Ljubezen lahko pa se tudi skrha.

Če dane ljubezni ne podelimo,
srce siromašno utone v globino.

Zato bodimo človeški, ljubezen delimo.

Redno skrbimo, da dobijo jo vsi,
posebej še tisti, katerih srce krvavi.

Matej Kopic

Trajna ljubezen

Iz ene majhne želve

lahko skupaj zgradiva neskončni ljubezenski stolp.

Oklep je trajen, saj ne razpade.

Ljubezenski stolp ostane,

ker sva ga zgradila skupaj.

Če si vztrajen,

je ljubezen lahko večna.

Himna VDC Ribnica

Naš VDC je velik,
nas veliko je,
smo prijatelji med sabo,
mi spoštujemo prav vse.

A za druge smo posebni,
saj vedo premalo o nas,
tu se učimo za življenje,
rabimo le daljši čas.

Torej vabimo vas medse,
da spoznamo bolje se,
in ko boste kdaj med nami,
svoje odprite nam srce.

Kaja Kramar

Milina majniških rim

Milina majniških rim,
tistih o ljubezni,
za dneve, ko srce bije hitreje
in tla pod nogami se zibljejo
kot od morske bolezni.
Oprhan od sonca, od rose umit
in v srcu si hkrati lačen in sit.
Vseeno ti je, če marjetice list
ljubi ali **ne ljubi** ti pravi,
ker veš,
da z njeno sliko na očeh zaspiš,
se zbudiš
in v kolenih boš kot iz plastelina,
ko te pozdravi.
Milina majniških rim te vabi,
da greš za njo,
pa čeprav brez zemljevida.
Opogumlja te, da poveš ji,
da tako jo imaš rad,
da vsaka lahko ji zavida.
Potem boš največji junak,
z rdeče utripajočim srcem na dlani.
Daj, steci!
milina majniških rim te mami.

Anton Kranjc, Mojca Kanižar, Slavka Tiček, Aleksander Zupančič, Marijan Košir,
Milena Ačko in mentorica Špela Miklavc

Naša hiša

Spomnimo se rumene naše hiše,
ki v barvah sonca nam nasmeha riše ...
Spomnimo se dolgih hodnikov naše hiše,
polnih ljudi, ki nam usodo piše.
Bili smo v množici ljudi, nam enakih,
spomnimo se vseh – vedno bodo naši junaki.

Zdaj je le še spomin na rumeno hišo,
sedaj v barvah sonca nam nova hiša nasmeha riše ...
Ta hiša je naš dom, v njej je toplina,
v njej živim jaz – ednina.
Ni dolgih hodnikov, stotine obrazov,
le jaz – moji najbližji prijatelji in nekdo,
ki me dobro pozna.

Srečen, da dobil sem dom, mir in svobodo.
Srečen, da sem jaz – jaz, da imam svojo sobo.
Sedaj imam svoje prostore, svojo mizo, svoje stole.
Sedaj smo majhna skupina,
ki postala je družina.

Čeprav se radi spominjamo rumene hiše,
novi dom nam nasmeha na obraz riše.

Boža-Božena Lesjak

Zaljubljen sem

Ko se zaljubim,
moj obraz zardi.
Je takšne barve kot jagoda,
tako se mi zdi.

Mi toplo postane,
srce ponori.
Močno utripa,
bije in se ne umiri.

V želodcu čuden občutek se zgodi.
Mama pravi:
Metuljčke čutiš,
to ljubezen naredi.

Vesel sem,
da to se mi zgodi.
Srečen sem,
saj obraz mi od veselja žari.

Moje oči se smeji

in moja usta govorijo:

Zaljubljen sem.

To je res čuden občutek.

To je dober občutek.

Želim si,

da ta občutek v meni ostane.

Želim si,

da ta občutek zvečer z mano zaspi.

Še najbolj pa si želim,

da se ta občutek zjutraj z mano prebudi.

KNJIŽNIČAR

LETA 1926 V MARIBORSKI KNJIŽNICI
JANKO GLAZER SLUŽBO DOBI.
PRIDNO S KNJIG PRAH BRIŠE
IN ZRAVEN SVOJE PESMI PIŠE.

KER V ZIBELKO LJUBEZEN
DO KNJIG BILA MU JE POLOŽENA,
RAZVESELI GA SLUŽBA,
V KNJIŽNICI DOBLJENA.

MED KNJIGAMI JE RED NAREDIL,
NA POLICE JIH JE RAZPOREDIL,
VELIKO KNJIG JE TAM PREBRAL
IN ŠE NEKAJ SVOJIH JE DODAL.

KNJIŽNICA LEPO UREJENA JE BILA
TER ZBIRKA KNJIG POVEČANA,
JANKA BRŽ SO NAGRADILI
IN ZA RAVNATELJA GA IZVOLILI.

Na obali morja

Sedim ob morju in gledam v daljave.

Poslušam, ko se valovi zadevajo ob skale.

Šumenje morja me zelo pomirja,

zato me nič več ne vznemirja.

Oj, kako je to lepo,

pa še v gostišču na obali dobra pica padla bo.

Iz daljave v pristanišče bele ladje plujejo.

Plujejo in se približujejo.

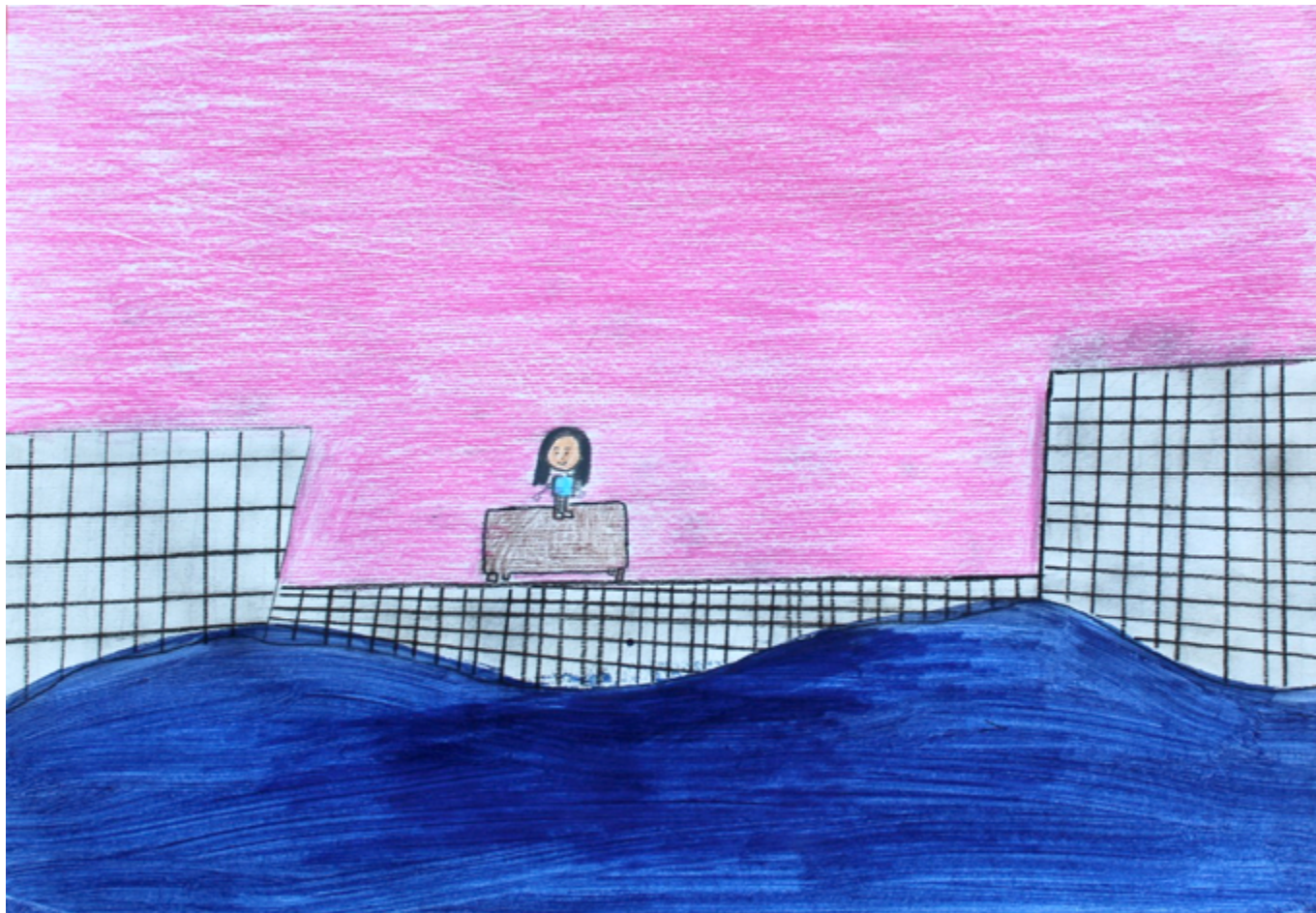
Le kaj tam pričakujejo?

Kako fascinantno je videti to.

Kapitani korajžni možje so,

saj tako velike ladje vozijo.

Vsa pohvala jim za to.

Nuša Maver

Avtorji fotografij: Nuša Maver, Manja Kodelja in Luka Rebol

Pesem o sreči

Povej mi o sreči.

Kje jo dobim?

Kje naj jo iščem?

Kje srečo ulovim?

Sreče ne moreš z rokami prijeti

ali je v pismu po pošti prejeti.

Ne moreš je z ribiško mrežo ujeti.

Sreče ne moreš z lokom zadeti.

Sreča so ptice,

ki žvrgolijo.

So rože,

ki vsako pomlad zacvetijo.

Prijatelji, ki te v težavah bodrijo,

te potolažijo in nasmejijo.

Sreča je brati in se učiti.

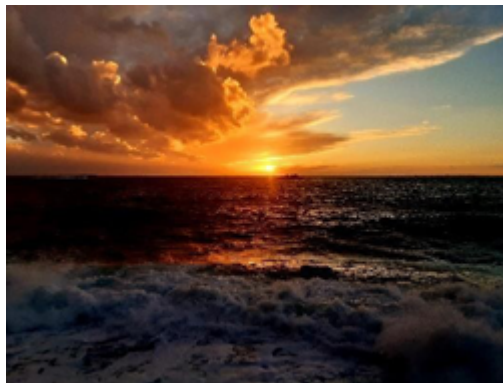
Sreča je svojim sanjam slediti.

Sreča nekoga je močno ljubiti,

majhnih stvari se razveseliti.

Sreča je školjka,
ki najdeš jo v morju.
Sreča je sončni zahod na obzorju.
Sreča je kažipot v visokogorju,
je zvezdni utrinek zgoraj v vesolju.

Srečen si,
kadar se smeješ na glas.
Nasmeh je za srečo največji dokaz.
Srečen imaš najlepši obraz
in ne potrebuješ več nič za okras.

Sreča je tudi,
če zmoreš jokati.
Če znaš svoje srce poslušati.
Sreča zvečer je v tišini zaspati,
ker se ni treba ničesar ti bati.

Sreče ne moreš z denarjem kupiti.
Srečo je možno le občutiti.
Največja nastane,
če znaš jo deliti,
prijatelja s pesmijo razveseliti.

Težke besede

Žvrgoleti pomeni oglašati se ali peti s prijetnimi glasovi. Običajno rečemo, da žvrgolijo ptice.

Bodriti pomeni nekoga spodbujati ali tolažiti.

Visokogorje je gorato območje. Je gorski svet nad gozdno mejo.

Kažipot je tabla, ki kaže smer poti. Lahko je ob cesti, na planinski poti, na križišču ali kje drugje. Na kažipotu so lahko zapisani tudi kraji in razdalje.

Na spodnji sliki je kažipot v visokogorju.

Zvezdni utrinek je pojav svetlobe na nebu, ko iz vesolja v ozračje prileti majhno nebesno telo (na primer meteor). Utrinki so zelo redki. Nekateri pravijo, da ti utrinek prinese srečo in ti izpolni željo, če ga vidiš.

Mateja Meh

Lahko branje

Ko sem lahko branje spoznala,
sem mnoga besedila lažje prebrala.

Vsebino besedil sem lažje razumela,
nič več nisem pri branju trpela.

Več informacij sem lahko poiskala
in kakšen muzej več obiskala.

Ne, to niso sanje,
to je lahko branje.

Delati lahko branje ni tako enostavno,
čeprav je velikokrat zabavno.

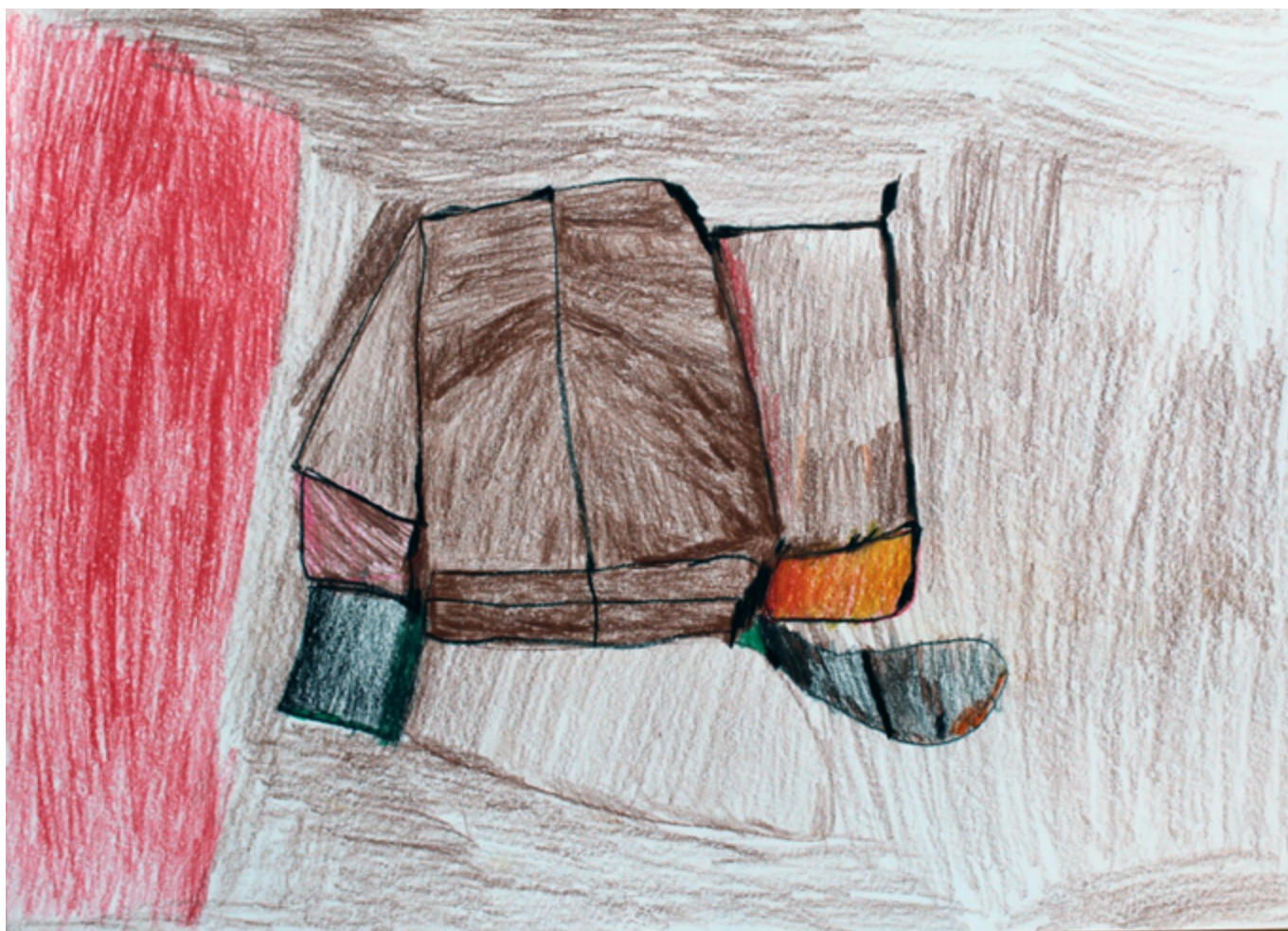
Za lahko branje je potrebno znanje,
najpomembnejše pa je sodelovanje.

Zato s testnimi bralci sodelujem,
da lažje besedila v lahkem branju oblikujem.

Lahko branje rada imam,
ker zaradi lahkega branja nove prijatelje imam.

Z veseljem povem na glas,
lahko branje je koristno porabljen čas.

Preizkusite ga tudi vi,
saj lahko branje je za vse ljudi.

Tebi

Na trato pada rosa zlata,
ko jutro se rodi bogato;
primi, draga, me za roko,
steciva tja čez tisto trato ...

Prebujam se in mislim nate,
ko tekla si čez rosne trate,
ko si zajemala življenje,
premagovala si viharje,
jokala si in se smejala,
neštetokrat si se razdala
v ljubezni čvrsti kakor skala
in v duši mehki kot odeja,
ki zdaj pokriva moje sanje ...
Da bi se prepletla vanje,
ponujam ti naročje svoje,
za lepote tvoje večne,
za najine trenutke srečne ...

Jutro se umika dnevu,
razlije žarke sonce zlato;
ujamem te za roko tvojo
in stečeva čez tisto trato ...

Mladost

Mladost je sreča, veselje.

Mladost je iskrica v otroških očeh.

Mladost je večna radost.

Mladost skače čez potok, kjer je most.

Mladost je norost.

Narava v vasi in mestu

Nekoč v vas jaz sem šla,
tam na kupe je zelenja.
Oko spočije tam si,
ko tole vse vidi!

Ko gledam rože, gozdove,
travnike in slapove,
mi srce tako zaigra.
To prelepa je barva!

Če bi vsak dan to videla,
bi bila presrečna.
Vendar v mestu jaz živim,
a naravo vseeno ljubim!

Rože zacvetijo,
potoki oživijo,
drevesa polna cvetov so.
Ko bi tako vsakič bilo!

Vendar takole ni.
Jaz v vasi živela bi.
Če mi ne ukrepamo,
narava izumrla bo!

V mestu polno betona je,
tovarn, avtov, to vsak ve.
Tega treba se je znebiti
ali pa ukrepati!

V vasi še v redu je,
glede na to, kar v mestih je.
Če bi tako povsod bilo,
bi bilo res lepo!

Ko gledam rože, gozdove,
travnike ali slapove,
mi srce tako zaigra.
To prelepa je barva!

Ljubezenska pesem

Vsa lepa sem bila v petek na zabavi,
a nekaj čudnega danes roji mi po glavi.
Tega nisem še kdaj doživela,
kot ptica drobna kar po zraku sem letela.

Tam nekega fanta sem spoznala
in ga nisem pozabiti znala,
bil je lušten za umret`,
kakor strah in trepet.

Tudi on mene je opazil,
kar naenkrat za mano se pojavil,
pogumno me nagovoril,
prijazno me zaplesat` povabil.

Jaz z veseljem sem privolila,
od veselja kar krila sem dobila,
nove priložnosti se veselila,
morda danes bom novo ljubezen dobila.

Ob pesmi me ponosno je vrtel,
zraven močno se potil,
rdeča lica je dobil,
zraven pa mi še objem podaril.

Sama kakor roža sem cvetela,
po poljubu hrepenela.
Čas bi zdaj ustavila,
da ne bi ga pozabila.

Na koncu številko sem mu dala,
ga malo zapeljala,
na licu malo šminke mu pustila
in na uho še svoje ime zašepetala.

Moje mandale

Ko v mislih se ideja mi pojavi,
vzamem zvezek svoj,
da polepšam ga z mandalo.
Našla sem **budizem**,
ki v srcu mu sledim.
Mir in srečo daje mi,
ljubezen do narave,
kar cvet **lotosa** lepo pokaže.

Šestilo naredi kroge,
svinčnik zariše sive črte,
barvice zapolnijo bele liste.
Začnem na sredini,
dodajam črte in barve,
da slika nastane.
Slika, ki nastaja
počasi,
natančno.
Ne na hitro,
ne čez črto.
Mandale so okrogle,
svetle in temne,
kot **jīn in jāng** nasprotje,
vedno pa pisane in živahne.

Mandale so pomembne mi,
so veselje moje,
zgodba moja,
življenje moje.

Razlaga pojmov

Budizem je vera, ki je nastala v Indiji.

Indija je država v Aziji.

Začetnik vere je bil Buda.

Lotos je rastlina, ki raste v vodi.

Lotosov cvet je simbol budizma.

Poznamo ga tudi pod imenom lokvanj.

Jin in jang je simbol.

Je črne in bele barve.

Jin je črne barve.

Jang je bele barve.

Simbol prikaže različnost in povezanost.

Gabi Pevc

Ta ljubezen

Spet je tu maj.

Ko v meni vse se prebudi.

Ljubezen spet zaživi.

Srce mi vzdrhti.

Odšla sem.

Na konec sveta, da bi te pozabila.

A tam našla sem kamen v obliki srca.

Ponovno iščem pot k tebi domov.

Pogrešam te.

Ljubim te.

Tvoj obraz mi je vedno pred očmi.

Nikakor mi iz spomina ne gre.

Hočem, da moj svet bo lepši, kot je zdaj.

A to je takrat, ko sem lahko s teboj.

Vedno, ko zaprem oči, te zagledam.

Ko v mislih sva skupaj, vse je lepo.

Ko v mislih sva skupaj, kar ne morem proč.

Zamislil si, da me ljubiš.

Takrat v meni vse cveti.

Cveti in dehti.

Želim si ponovno biti s teboj.

Uvodna razlaga pesmi

Avtor piše pesem puncu.

Avtor je zaljubljen v punco.

Želi jo objeti.

Ko jo objame, si želi, da bi bila skupaj do konca svojih dni.

Rad bi te objel

Rad bi te objel,

pa ne vem, kako začeti.

Bojim se, da si mojih dotikov ne želiš.

Ko vidim te,

si moje srce

tvojega objema želi.

Zame lepa si,

v mojih mislih si vedno ti.

Rad bi ti povedal,

da ljubim te iz srca.

Ko sem te objel,

sem začutil tvoj utrip srca.

Ti mi veliko pomeniš.

Rad te imam.

Sedaj sem te končno objel.
Ti si najlepša pravljичna vila.
Nikomur te ne dam.

Sedaj ko te imam,
sva združena do konca življenja.
Še enkrat ti povem,
da ljubim te iz vsega srca.

Ko bova enkrat stara oba,
bosta najini srci še vedno mladi ostali.
Ljubil te bom do groba.

Morda nekoč se srečava na nebu tam gor,
kjer so angeli in zvezde doma.
Med njimi bova tudi midva,
da bova večno ostala skupaj.

Jan Premrov

Pomladna ljubezen

Spomladi rože cvetijo.

Nam ljubezen dovolijo.

Spomladi vse cveti.

Moje srce drhti.

Zvončki se prebudijo

in zacvetijo.

Ptički svoje brate kličejo.

Žvižgajo veselo:

Spet se bo pelo.

Pesem nežna ljudi zbudi.

O ljubezni spet se govori.

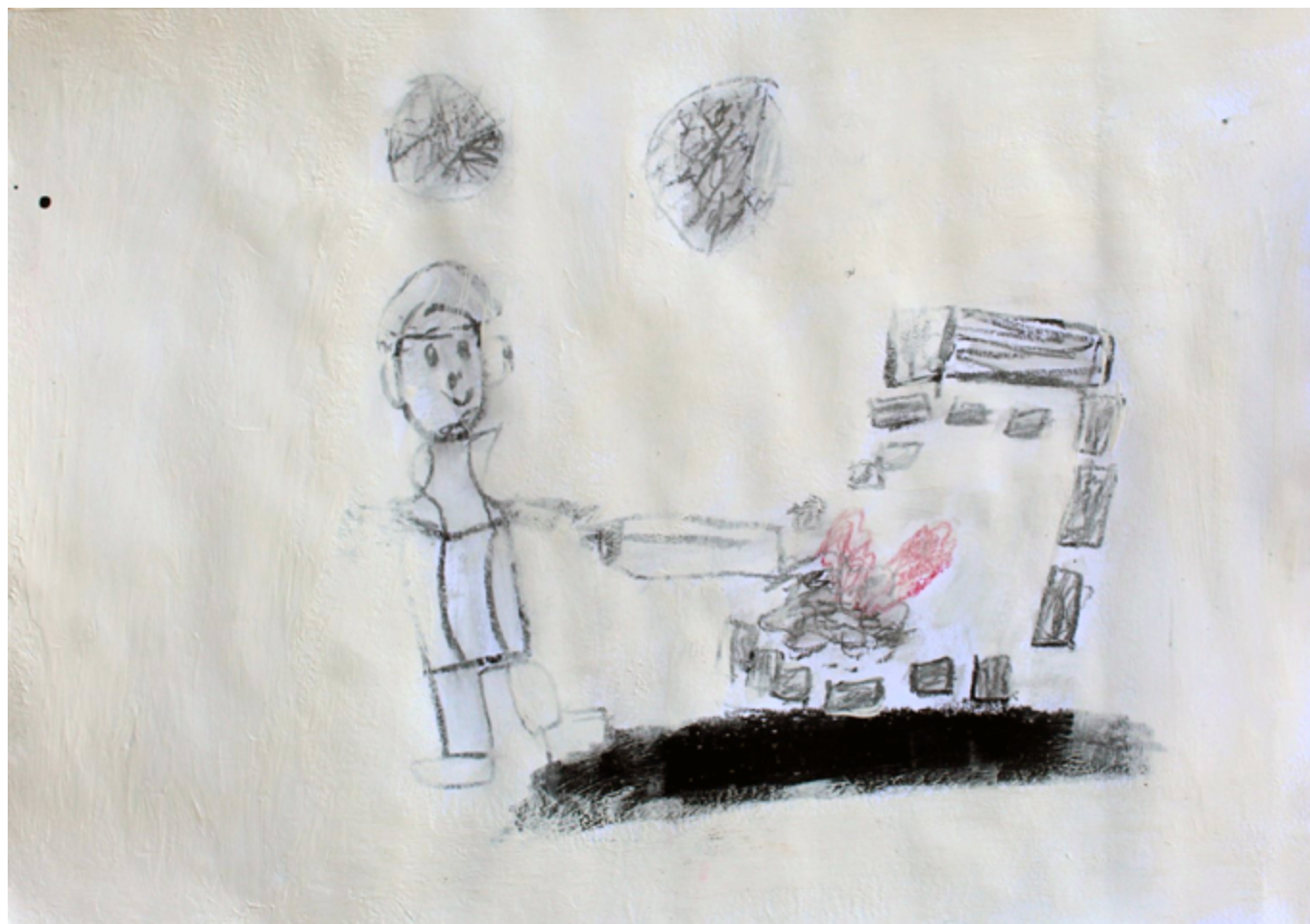
V srce ljubezen upanje vrača

in nam tiho sporoča:

Vse se splača.

Spomladi rože cvetijo.

Nam ljubezen dovolijo.

Srečanje

Sredi polja je makov cvet.

Mak rdeče barve se blešči.

Sredi polja deklica se fantu nasmeji.

Fant utrga makov cvet.

Deklici pokloni nežni cvet.

Hvaležno deklica pogleda v nebo.

Ta fant najboljši zanjo bo.

Rok

Razlaga pesmi

Pesem govori o odločitvah.

V življenju se veliko odločamo.

Odločamo se, kaj bomo jedli.

Odločamo se, kaj bomo delali.

Odločamo tudi o drugih stvareh.

Odločitve so pomembne.

Pesem je stara 20 let.

To je pesem o sreči.

Napisal sem jo po svoji nesreči.

Takrat sem se odločil vztrajati.

Pesem v lahkem branju

Pot prava je vsaka

VSAKA ODLOČITEV JE DOBRA

Vsak ima svoje odločitve.

Odločitev je lahko za nekoga dobra.

Ni nujno, da je dobra za vse.

Vsi ne izberemo enakih odločitev.

VSAKA ODLOČITEV JE DOBRA

Med odločanjem razmišljamo.

Razmišljamo, kako se odločiti.

Lahko se odločimo prav

ali narobe.

Čez čas ugotovimo,

ali je bila izbira dobra.

VSAKA ODLOČITEV JE DOBRA

Včasih se težko odločamo.

Težko je, ker imamo veliko možnosti.

Te možnosti so različne.

Najbolje je, da izberemo,

kar se nam zdi najlepše.

VSAKA ODLOČITEV JE DOBRA

Pri odločanju moramo biti vztrajni.

Originalna, izvorna pesem

Pot prava je vsaka

POT PRAVA JE VSAKA

Za enega boljša ta je,
a za drugega prav slaba je.

POT PRAVA JE VSAKA

Ta stara ali pa plava?
Ko prideš do konca poti,
vidiš, kaj se ti zgodi.

POT PRAVA JE VSAKA

Mala velikanka
iz makadama.
A če pot z asfaltom važi se, potem ta boljša vsekakor je!

POT PRAVA JE VSAKA

Spremljaj ti vedno jo!

Ljubezen in sreča

ljubezen je kot bolezen
ljubezen je večna kot sreča
sreča je opoteča
ljubezen je kot zdravilo
ljubezen naj gre v cvet
sreča je vseokoli nas
sreča je kot prijateljstvo
ljubezen bo ne glede na razdaljo
ljubezen je lepa stvar
sreča je kot napad
ljubezen je kot spomin
sreča je kot greh
ljubezen je kot album
sreča je kot veselje
ljubezen je kot album poln slik
sreča je kot mali list
ljubezen je kot lepa gesta
sreča je kot lok
ljubezen je kot šopek rož
sreča je kot verz
ljubezen je kot hit pesmi
sreča je kot barvanje
ljubezen je kot slikanje narave

sreča je kot ples
ljubezen je kot petje
sreča je kot šivanje
ljubezen je kot igranje na klavir
sreča je kot poslušanje pesmi
ljubezen je kot poljub
sreča je kot smisel za humor
ljubezen je kot stil za videospot
sreča je kot pesem
ljubezen je kot šop rož

Marija Starič

Jutro!

Najraje imam jutra s teboj,
ko druživa se po dolgi noči.
Težko čakam tvoj sladek,
vroč poljub na ustnicah svojih.

Tvoj vonj me vso prevzame,
omamlja, v jutranji tišini.

Najraje sem sama s teboj,
da začutim tvojo moč,
ki mi jo vlivaš počasi
za ves dan.

Potem sem lahko brez tebe.

MOJA SLADKA JUTRANJA KAVICA.

Modre oči

Povedali so mu,
da mu žena umira.
Zdravniki v belih haljah
so mu sporočili,
da je ne morejo več rešiti.
Borijo se lahko le za njene modre oči,
ki bi jih radi dali slepi deklici.

Povedali so mu,
da mu žena umira.
Pri življenju jo umetno ohranjajo
le zaradi njenih oči.
Zdravniki so ga prosili, naj jim dovoli,
da ženo kmalu izklopijo od naprav,
da bi pravočasno rešili modre oči.

Povedali so mu,
da mu žena umira.
Na mehki blazini počesana leži.
Mož je dolgo upal,
da se bo žena prebudila
in ga pogledala s svojimi lepimi očmi.
Upanje je kot ujeti ptič,
ki nikoli noče umreti.

Povedali so mu,
da mu žena umira.
Zadnji poljub na njene zaprte oči
je bil dokončno slovo od ljubljene žene.
Po njegovem podpisu,
da ženo izklopijo od naprav,
so zdravniki njene oči dali slepi deklici.

Vsak dan je bil zelo žalosten.
Ni mogel nehati misliti na ženo.

V parku se je skril za drevo
in opazoval deklico,
kako se igra in pleše po zeleni travi.
Srečen je bil
ob pogledu na veselo deklico
s sijočimi modrimi očmi.
Takrat se je odločil,
da bo po svoji smrti
tudi on nekomu podaril oči.

Alen Šošter

Ljubezen pomladi

Ljubezen je hrepenenje,
ki ga nikoli ne zmanjka.
Ljubezen so cvetovi rož,
ko jih prebuja pomlad.

Pomlad zacveti v ljudeh.
Ljubezen je lepa,
tudi ko si sam.

Ljubezen je večna,
je vedno ob tebi.
Ljubezen čutiš od tistih,
ki zaupajo vate.
Ljubezen je tudi,
kar ponudiš prijatelju.

Ljubezen sta fant in punca.
Je njun poljub
in večna zvestoba.
Ljubezen traja in traja toliko,
kot sije sonce na nebu.

Ljubezen je mama.
Mama, ti si ena sama.
Ljubezen tvoje mame
ponujaš v novo življenje.

Rdeči dežnik

Danes dežuje, kje imam
svoj rdeči dežnik?
Nočem, da me zmoči dež.
Kje je moj rdeči dežnik,
ga ni na hodniku,
tudi v omari ga ni,
ne na polici?

Pogledam skozi okno.
Ne dežuje več.
Mavrica se sveti v sončnem žarku.
Tudi mavrica ima rdečo barvo
kot moj rdeči dežnik.

Grem na sprehod.
Zdaj ne rabim dežnika.
Smejim se sončnim žarkom,
tako toplo sijejo na moja lica.

Rada grem na sprehod.
Gledam visoka drevesa,
pod njimi rožice cveto,
mravljice si iščejo hrano.

Slišim petje ptic
in oglašanje travniških murnov.

Rada se sprehajam.
Rada se vrnem v topel
in varen dom.

Bo jutri deževalo?
Moram najti svoj rdeči dežnik.

Regrat in vaga

Na trati zeleni
so cvetki rumeni.
Kot zvezdice zlate
cvetijo le zate.

Jih veter ziblje in boža,
to regrat je, zdravilna roža.
Ko pa dozori v puhaste lučke,
razveseli otroške očke.

To prava je pomladna solata,
ko nam nagaja prebavna zagata.
Prebudi nam naše črevesje leno,
zato le dajmo ga še skledo eno.

Jem, jem, jem ...
Zakaj? Še sama ne vem.
Vem le to,
da dobro je bilo.
Naj bo sadje ali pa solata,
tekne pa tudi kakšna krača.

Ni mi mar, če me kdo gleda,
važna je le polna skleda.
Ko pa stopim gor na vago,
čudim se, pa naj gre k vragu.

Doroteja Vogrin

Moja prijateljica

Prijazna, iskrena,
mi ob strani stoji.

Z mano se zna veseliti,
prav tako tudi žalostiti.

Maša Wolf

Uvodna razlaga pesmi

Avtorica piše pismo svojemu fantu.

Fant je avtorico prizadel.

Zaljubil se je v drugo punco.

V pismu avtorica opisuje svoja čustva.

Bolečina

Moje srce si zlomil ti,

zame pa te ne skrbi.

Sama šla bom po svoji poti

in nič naj me ne zmoti.

Nočem več trpeti,

saj hočem se lepo imeti.

Mislila sem, da si pravi,

a to je bilo očitno v moji glavi.

Želim si, da občutiš tudi ti,

kako ranjeno srce boli.

Z mojimi čustvi si se močno poigral.

Jaz bom zbrala vso svojo moč,
da odženem bolečino proč.

Prebolela te bom
in nikoli več tvoja ne bom.

Brez tebe mi bolje bo,
ti pa raje pojdi z njo.

Lepo se imej,
mene pa pozabi čim prej.

V mojem telesu je bolečina,
v mojem srcu pa praznina.

Uvodna razlaga pesmi

Avtorica je punca.

Punca svojemu fantu opisuje svoja čustva.

Punca je zaljubljena v fanta.

Punci srce hitro bije, ko misli na fanta.

Punca si želi fantovih poljubov in objemov.

Punca ljubezen do fanta opisuje kot pravljico.

To pomeni, da je prelepa in skoraj neresnična.

Punca ljubezen do fanta opisuje kot pisano mavrico.

To pomeni, da je ljubezen sestavljena iz različnih barv.

To pomeni, da je v ljubezni pestro in razgibano.

V ljubezni se dogajajo različne stvari.

V ljubezni so stvari lahko vesele in žalostne.

Punca fantu pove, da bosta v življenju skupaj doživela še veliko stvari.

Ko bosta punca in fant stara, bosta obujala spomine.

Punca pove fantu, da ponoči skupaj sanjata.

Sanjata o tem, da bi ostala skupaj do konca svojih dni.

Maša Wolf, Zdravko Prelog, Matej Kopic

Moja neskončna ljubezen

Moje srce hrepeni,
ker tvojih poljubov in objemov si želi.
Ko prideš ti,
mi srce ponori.

Najina ljubezen je kot pravlјica in pisana mavrica.
Svojega srca drugemu ne dam,
saj te neskončno rada imam.

Ena zvezda na nebu žari,
dragi, ta zvezda si ti.

Ti si ljubezen moja.

Sedaj, ko te končno imam,
te drugi puncı ne dam.

Veliko bova morala še prehoditi poti,
da za nama ostale bodo sledi.

Dragi, ti pomeniš mi prav vse.

Ko sonce zaide in
se zvečeri,
skupaj sanjava,
da bi najina ljubezen večno trajala.

Silvana Zgaga

Pomladna ljubezen

Ljubezen je lepa.

Ljubezen je včasih tudi nagajiva.

Ljubezen je včasih zelo strastna.

Pomlad je lepa, nasmejana, vesela in navihana.

Pomlad je čas za ljubezen.

Pomlad je kot pesem z notami.

Ko pride pomlad, zapojem pesem.

Ljubezen vsake pomladi.

Spomladi ptički pojejo in sonce sije.

Fant si želi spoznati punco.

Pomladna pesem

Ko se zjutraj zbudim,
sončne žarke v sobo spustim.
Začutim toploto in veselje,
ta dan bo izpolnil moje želje.

V zraku se čuti pomlad,
vsakdo ima jo rad.
Narava ozeleni
in v nas sanje prebudi.

Skupaj se veselimo
in veselje delimo.
Saj je prijazna beseda
lepa še za soseda.

Lepo je, če imaš nekoga rad
in se počutiš bolj mlad.
Čim več ljubezni imamo,
jo lahko prijateljem damo.

DRUGI DEL

Priredba pesmi

Avtorji so pesem lahko priredili sami
ali pa je priredbo naredila skupina ljudi.

Priredili so lahko eno izmed naslednjih treh pesmi:

- Saša Pavček: Moj svet – Za sina,
- Tone Kuntner: Ta luč,
- Feri Lainšček: Bila sem ti mlada.

Pesmi so objavljene po abecednem redu priimkov avtorjev.

Priznanja za priredbo pesmi so prejele:

- Alja Bebar,
- Adrijana Navodnik in
- Tatjana Strmčnik.

Priredba pesmi Saše Pavček:

Moj svet – Za sina

Na **tvojih nožicah** stoji **moj svet**.

Moja vest je med **tvojimi igrivimi prstki**.

Mojo žalost odpelje **tvoj tovornjak**.

Sem kot lahka žoga v **tvojih rokah**!

Vrzi me v zrak, da me poboža oblak.

Vrzi me stran, ko ne boš več otrok.

Vrzi me, saj me nič ne more raniti.

Ti si mi **podaril krila** s svojim prvim pogledom.

Tvoje oči so segle globoko do mene.

Kot bi z očmi rekel:

Ne skrbi, mama.

Na svetu sem bil pred teboj.

Že dolgo nazaj sem preplaval ocean.

Že dolgo nazaj sem osvojil ledene vrhove.

Že dolgo nazaj sem brcal pesek v puščavi.

Vem, kako se živi.

Mama, lahko se uležeš in zaspiš.

Priredba pesmi Ferija Lainščka: Bila sem ti mlada Še vedno sem mlada

Minila so leta,
ko moj vrt ni več pozimi cvetel
in ti si po prstih odšel.
Ostal je spomin, kot topel objem,
ki za vedno bo v srcu žarel.
Prišla je resnica, nova pravica,
nisem več osamljena ptica
niti nemiren skovir.
Nisem več sama,
nebeška je moč upanje moje v ljubezen spremenila.
Vila se je na novo rodila,
čas pravljič se spet je začel.
V svoji novi obleki stojim spet ob reki
in plešem s teboj.
V njej spet polno zlatih je ribic, ladjic želja,
biserov svetlečih je polno do dna.
Nebesa imajo spet ušesa,
kriči spet ljubezen z menoj.
Še vedno sem mlada,
imam še rada,
vse leto od sreče moj vrt spet bujno cveti.
Mojo novo pesem nosi naj veter,
moj mir naj za vedno raznaša v eter.

Priredba pesmi Saše Pavček:

Moj svet – Za sina

Moj sin mi veliko pomeni.

Ko se igram s sinom,

sem vesela in pozabim,

da sem imela slab dan.

S sinom se imam lepo.

Zaradi sina se trudim biti dober človek.

Sin bo enkrat odrasel in odšel.

Tega se veselim.

Saj sem pogumna.

Nič me ne more prizadeti.

Ko me sin pogleda v oči,

mi sporoča, naj ne skrbim.

Kot bi mi sin rekel,

da lahko vse naredi.

Da je že preplaval veliko morje,

ki se mu reče ocean.

Da je prišel na vrh gore,

ki je polna ledu,

se igral s peskom iz velike puščave.

Puščave, ki se imenuje Sahara.

Kot bi mi sin rekel,

da naj mu verjamem,

se sprostim in uživam.

In da lahko spim brez skrbi.

Priredba pesmi Toneta Kuntnerja: Ta luč

Ta misel

Ta misel ni samo moja.

Ta misel je misel vsake mame.

Ta misel je zate in zame,
za vse otroke in za vse mame.

Ta misel je misel življenja,
življenja, ko se rojeva,
dvojine, ki dalje uspeva.

Ta misel ni samo moja
in ni samo vaša.

Ta misel je naša.

Ta misel ni od danes
in ni od včeraj.

Ta misel življenje objema.

Ta misel je z nami,
odkar se življenje rojeva.

Ta misel ne bo ugasnila
in se ne bo izgubila.
Ostala bo naša in vaša,
misel življenja, ki bogati,
želi, se razdaja in upa,
a nikoli ne klone ali obupa.
Ta misel je misel,
ki se z ljubeznijo prepleta
skozi zgodovino in leta.

Priredba pesmi Toneta Kuntnerja: Ta luč

Ta lučka nam sveti že vrsto let,
ni moja, ni naša, je za ves svet.
Ne sveti le danes niti le jutri ne bo,
svetila v večnost ta lučka nam bo.
Je naš opomnik, bodri vse nas, opominja,
da tudi hude boli prežene nam čas.
Prižgana ta lučka
je že davno bila,
svetila je pot,
tudi ko preteklost bila je temna.
Svetila je mehko, a vendar močno,
tlela je v temi, resnično ostro.
So gnali se nadnjo, a ni in ni šlo,
plamenka gorela še naprej je svetlo.
Bil konec je blizu,
šlo je za las,
a plamen je vztrajal,
bil močnejši je kot čas.
Krepila so ga življenja vseh nas,
kajti brez njega, iskreno,
minil bi naš čas.

Priredba pesmi Toneta Kuntnerja: Ta luč

Ta luč ni od včeraj.

Ta luč je za vse.

Ta luč ne gori od danes na jutri,
gori od preteklosti v prihodnost.

Ta luč je spomin in upanje hkrati.

Svetila je v daljni preteklosti.

Bila je luč v vseh pomenih besede.

A ni ugasnila.

Varujemo jo kot luč v naših očeh,
preden ugasne naše življenje.

Brez te luči ni življenja.

Brez luči bila bi tema.

Nejko Perko

Priredba pesmi Ferija Lainščka:

Bila sem ti mlada

Na vrtu sem sedela,
veselo pesem pela,
bila sem vesela,
spoznala sem prijatelja.

Nekega dne sem odšla,
ostala je tema,
spoznala sem fanta mladega,
veselega srca.

Na bregu stojim,
nikogar se ne bojim,
ostal je le spomin,
bil je lepši od drobtin.

Prišel je dan,
ostal sem sam,
ne bom več sam,
ostal je vesel dan.

Na bregu sva stala,
ponoči se po tiho smejala,
pesem sva zapela,
bila sva zelo vesela.

Prišla je tema,
tam sedaj srečna sva,
fantiča pa sem spoznala,
veselo zapela sva oba.

Ko pesem sva zapela,
sva bila vesela,
rada sva se imela,
bila sva oba vesela.

Nekega dne pa sem odšla,
od sreče zajokala sva oba,
vesela sva bila,
ko spoznala sva se oba.

Tatjana Strmčnik

Priredba pesmi Ferija Lainščka: Bila sem ti mlada

Bila sem mlada

Pozimi ni bilo snega.

Na mojem vrtu so rože cvetele,

ko bila sem mlada

in imela sem te zelo rada.

Rdeče sveče še vedno gorijo,

odkar si za vedno tiho odšel.

Pravljice iz otroških dni

so zamenjale žalostne oči.

Mislila sem, da sem dobra vila,

ki te bo k meni vrnila.

Minila so leta, odšla so dekleta,

ki moje prijateljice so bile.

Na bregu reke še vedno sama sedim,

gledam v široko reko in si tebe želim.

V reki ni zlatih ribic,

ki izpolnile bi mi edino željo.

Naj veter v nebesa odnese pesem,
da jo slišalo bo tvoje srce.
V svoji najlepši obleki
s tvojo senco zablešam ob reki.

Kot osamljena ptica
ponoči v nebo kričim,
kako resnica včasih boli,
ko tebe ob meni več ni.

Rada imam jutra,
ki po rosi dišijo,
in ljudi,
ki še vedno spijo.

Ponoči sanjam o tebi
in vem, da bom tvoja za vedno ostala.
Nekoč bo prišel dan,
ko zadnji poljub ti bom poslala.

DAN ZA LAHKO BRANJE

Naslov: Ne, to niso sanje, to je lahko branje

ISBN: 978-961-95938-3-7 (PDF)

Izdajatelj: Zavod RISA,

Center za splošno, funkcionalno in kulturno opismenjevanje

Kraj: Podgorje pri Slovenj Gradcu

Spletna lokacija: www.risa.si

Leto izida: 2024

DAN ZA LAHKO BRANJE

Pesniški e-zbornik smo izdali v okviru projekta

Lahko branje kot pot do dostopne, vključujoče in enakopravne družbe.

Projekt sta pomagali plačati platforma SLOGA

iz projekta PROTEUS in Evropska unija.

Projekt je pomagala plačati tudi Mestna občina Slovenj Gradec

v okviru sofinanciranja kulturnih projektov.

Ta zbornik je pomagala plačati Evropska unija.

Evropska unija ne odgovarja za vsebino tega zbornika.

Za vsebino odgovarja Zavod RISA.

DAN ZA LAHKO BRANJE

Katalogni zapis o publikaciji (CIP) pripravili
v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 200119299
ISBN 978-961-95938-3-7 (PDF)

